

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Στον Σύλλογο Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ)

Η επιβολή των «Κέντρων μελέτης» για μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου στα φροντιστήρια (Μέσης Εκπαίδευσης και Ξένων Γλωσσών) αποτελεί άλλο ένα τέχνασμα των εργοδοτών του κλάδου για να παραβαίνουν την κείμενη νομοθεσία που καθορίζει τα ωρομίσθια και τους όρους εργασίας των εργαζόμενων εκπαιδευτικών.

Οι εργοδότες έχουν εφεύρει μια νέου τύπου παροχή υπηρεσιών παράλληλα με την παροχή κλασικού τύπου φροντιστηριακής εκπαίδευσης (που παραδοσιακά λαμβάνει χώρα μετά το τέλος του σχολικού ωραρίου), αυτήν της μελέτης των μαθητών σε χώρους του φροντιστηρίου με την επίβλεψη ή την πιο ενεργή συμμετοχή των εργαζόμενων καθηγητών. Αυτή γίνεται ή νωρίτερα από την έναρξη του κανονικού φροντιστηριακού ωραρίου ή αργότερα το απόγευμα αφού έχει τελειώσει το κανονικό πρόγραμμα. Στα Κ.Ξ.Γ τα ωράρια για «μελέτη» των μαθητών είναι πιο ευέλικτα.

Εδώ βρίσκεται το ουσιαστικό ζήτημα. Οι ίδιοι καθηγητές που αργότερα ή νωρίτερα στο κανονικό πρόγραμμα, αμείβονται κανονικά, σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία (σε όσους χώρους δουλειάς βέβαια οι εργαζόμενοι υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους και την εργατική νομοθεσία), στα πλαίσια της «μελέτης» αμείβονται με ωρομίσθια που συμπίεζονται προς τα κάτω, ενώ δεν είναι οι λίγες οι περιπτώσεις που απαιτείται από τους εργοδότες απλήρωτη εργασία. Πολλές φορές η εμπειρία μας έχει δείξει ότι η δραστηριότητα της «μελέτης» γίνεται τα Σ/Κ (όταν άλλοι μαθητές γράφουν διαγωνίσματα) οπότε είναι και πιο εύκολη η επιβολή «μαύρης» εργασίας.

Σε άλλες περιπτώσεις προς ικανοποίηση της αχόρταγης διάθεσης των εργοδοτών για ξεζούμισμα των εργαζομένων, προσλαμβάνονται εργαζόμενοι μόνο για τις ώρες μελέτης ως υπάλληλοι γραφείου – ενώ έχουν όλες τις προϋποθέσεις για να εργαστούν ως εκπαιδευτικοί – ώστε να αμείβονται με το ελάχιστο ωρομίσθιο της ΕΓΣΕΕ και χωρίς τα δικαιώματα που ορίζει ο τελευταίος Ν.4415/2016 και οι ακόλουθες τροπολογίες και ερμηνευτικές εγκύκλιοι των ΥΠΠΕΘ και Υπ. Εργασίας.

Αυτά ισχύουν για τα «Κέντρα μελέτης» Γυμνασίου-Λυκείου που λειτουργούν στην ουσία καταχρηστικά σε επαγγελματικούς χώρους που έχουν άδεια ΦΜΕ ή/και ΚΞΓ.

Θεωρούμε ότι δεν υπάρχει λόγος να υφίστανται ως «ξεχωριστές δομές», γιατί αυτό που

υποτίθεται ότι παρέχουν δεν είναι διαφορετικό από αυτό που ήδη παρέχει το φροντιστήριο με βάση την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του.

Άρα οι εργοδότες πρέπει να υποχρεωθούν να πληρώνουν τα νόμιμα στους εργαζομένους για τις υπηρεσίες μελέτης και να εφαρμόζουν την κείμενη νομοθεσία (Ν.4415/2016).

Αν η κυβέρνηση επιλέξει να ικανοποιήσει αιτήματα των εργοδοτών σε σχέση με την ίδρυση και λειτουργία ξεχωριστών επιχειρήσεων (όχι στον ίδιο χώρο που λειτουργεί ήδη ΦΜΕ ή ΚΞΓ) που θα λέγονται «Κέντρα μελέτης» και που θα έχουν ως αποκλειστικό αντικείμενο δραστηριότητας την «μελέτη» μαθητών Γυμνασίου-Λυκείου, τότε αυτές οι επιχειρήσεις θα πρέπει να αδειοδοτούνται και να λειτουργούν με τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις με αυτές που ισχύουν για τα υπόλοιπα ΦΜΕ και ΚΞΓ και κυρίως οι εκπαιδευτικοί που θα προσλαμβάνονται θα πρέπει να εργάζονται με τα ίδια δικαιώματα και με ίσες απολαβές με όλους τους συναδέλφους τους στα ΦΜΕ και ΚΞΓ.

Εκτός από τα «Κέντρα Μελέτης» για μαθητές Γυμνασίου-Λυκείου που τις περισσότερες φορές όπως αναφέραμε λειτουργούν παράλληλα στους χώρους των ΦΜΕ και ΚΞΓ, πιέζοντας προς τα κάτω τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων εκπαιδευτικών, μεγάλη έκταση έχει λάβει τα τελευταία χρόνια και το φαινόμενο των «Κέντρων Μελέτης» ή «Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης» για τα παιδιά της πρώτης σχολικής ηλικίας (μαθητές Δημοτικού). Παρά το ότι δεν υπάρχει μέχρι σήμερα κανένα θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης και λειτουργίας από το ΥΠΠΕΘ, αυτές οι επιχειρήσεις αυτοπροβάλλονται ως «εκπαιδευτικές δομές», ενώ προφανώς λειτουργούν στο γενικότερο πλαίσιο που καθορίζει το Υπ. Οικονομίας (Γ.Γ εμπορίου) όπως για παράδειγμα και οι παιδότοποι.

Οι επιχειρήσεις αυτές παρέχουν, παράλληλα με την υπηρεσία φύλαξης, υπηρεσίες «διαβάσματος» των παιδιών δηλαδή υπηρεσίες φροντιστηριακού τύπου για το Δημοτικό, χωρίς να υπόκεινται σε κανένα έλεγχο για το ποιοί «διδάσκουν» και τι ακριβώς «διδάσκουν». Προφανώς δεν υπάρχει κανένας έλεγχος για το εργασιακό καθεστώς υπό το οποίο εργάζονται οι μισθωτοί της επιχείρησης.

Είναι φανερό ότι σε μια χώρα που έχει μετατραπεί σε νέου τύπου αποικία χρέους από τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ, ΟΟΣΑ κ.α) σε συνεργασία με την ντόπια αστική τάξη και την υποταγή όλων των κυβερνήσεων, ανεξάρτητα από τις προθέσεις τους και τον πολιτικο-ιδεολογικό αυτοπροσδιορισμό τους, όπου η κοινωνική καταστροφή και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου είναι σε πλήρη

εξέλιξη και τα λαϊκά στρώματα εξαθλιώνονται καθημερινά, δημιουργείται πρόσφορο έδαφος για νέες επιχειρηματικές ιδέες, με στόχο να ιδιωτικοποιηθεί και να εμπορευματοποιηθεί κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής. Η αφορμή είναι πάντα η ίδια. Το Δημόσιο (αφού απαξιώνεται με όλους τους τρόπους) δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Από την μια πλευρά εντείνονται οι ταξικοί φραγμοί και οι εκπαιδευτικές ανισότητες στο Δημόσιο Δημοτικό σχολείο και απαξιώνεται αυτό συνολικά με τις συγχωνεύσεις σχολείων, τους 28 μαθητές ανά τάξη, τα ολοένα και πιο δυσνόητα βιβλία και τα βεβαρυμμένα προγράμματα σπουδών και με την ταυτόχρονη επιβολή μισθών πείνας και αξιολόγηση πειθαρχικού τύπου στους συναδέλφους εκπαιδευτικούς. Στο μόνο κατ' όνομα πλέον ολοήμερο σχολείο μειώνονται οι εκπαιδευτικές/ουσιαστικές ώρες με αποτέλεσμα να εκφυλίζεται αυτό σε χώρο φύλαξης.

Από την άλλη πλευρά υπάρχει η αγωνιώδης προσπάθεια των γονιών των λαϊκών οικογενειών να βρουν τρόπους για να ανταποκριθούν στη πραγματική ανάγκη της καθημερινής μελέτης των παιδιών τους ή ακόμα και της φύλαξής τους μετά το σχολείο. Στην χώρα-πειραματόζωο της μεγαλύτερης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που έγινε ποτέ (σε μη πολεμική περίοδο και για χώρα του σκληρού πυρήνα της Ε.Ε) και οι δύο γονείς (αν είναι από τους τυχερούς που έχουν και οι δύο δουλειά) δεν προλαβαίνουν πλέον όχι μόνο να διαβάσουν τα παιδιά τους, επειδή τρέχουν όλη την μέρα για ένα μισερό μεροκάματο (αν το παίρνουν κι αυτό), αλλά ούτε να επικοινωνήσουν, να παίξουν και να χαρούν την ζωή μαζί τους. Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα στις οικογένειες που ο ένας ή και οι δύο γονείς είναι άνεργοι και ψάχνουν για δουλειά ή προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με «δουλειές» που συμπεριλαμβάνονται στο σύμπαν των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Μέσα σε αυτό το ζοφερό κοινωνικό τοπίο, κάποιοι θέλουν να εφαρμόσουν τον χυδαίο κανόνα του πιο βάρβαρου καπιταλισμού ότι «η κρίση είναι ευκαιρία». Για τους φροντιστηριάρχες και τις εργοδοτικές τους ενώσεις ο κανόνας αυτός ήδη υλοποιείται σε δεκάδες περιπτώσεις στην Αττική και στην επαρχία. Φροντιστήρια για παιδιά Δημοτικού, ως ξεχωριστές επιχειρήσεις ή ακόμα και στον ίδιο επαγγελματικό χώρο που λειτουργούν και τα «κανονικά» φροντιστήρια δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Θυμίζουμε ότι από το 1977 με τον Ν.682 φροντιστήρια για μαθητές Δημοτικού απαγορεύονται. Άρα τα παραμάγαζα των εργοδοτών, για τα οποία δεν υφίστανται κανένας απολύτως έλεγχος, είναι παράνομα. Κι όμως λειτουργούν, τουλάχιστον μια

δεκαετία τώρα, αποφέροντας σημαντική κερδοφορία στους εργοδότες κυρίως λόγω του υποτιμημένου εργασιακού κόστους.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι εργοδότες επιθυμούν σφόδρα αυτή την περίοδο να υπάρξει κατάργηση της κείμενης νομοθεσίας με ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που θα νομιμοποιεί τα φροντιστήρια Δημοτικού, αξιοποιώντας τις αντικειμενικές ανάγκες των γονιών που περιγράψαμε παραπάνω αλλά και την συνειδητή, διαρκή απαξίωση της Δημόσιας Δημοτικής εκπαίδευσης από το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του (νεοφιλελεύθερες ή σοσιαλφιλελεύθερες) τις τελευταίες δεκαετίες.

Προσβλέπουν σε μια παρόμοια κατάσταση με αυτή που έχει διαμορφωθεί με τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, όπου τεράστια ποσά από τα προγράμματα ΕΣΠΑ, μέσω των ειδικών voucher, καταλήγουν στις τσέπες των ιδιοκτητών των ιδιωτικών βρεφονηπιακών σταθμών. Γιατί να μην εφαρμοστεί το ίδιο και για τα παιδιά του Δημοτικού; Προφανώς η πίτα είναι μεγάλη και θέλουν κι αυτοί ένα γενναίο κομμάτι.

Άλλωστε γνωρίζουν πολύ καλά ότι εκτός από το άμεσο υλικό τους όφελος, η νομιμοποίηση της «φροντιστηροποίησης» της σχολικής ζωής από τις ηλικίες των 6-7 χρόνων θα τους προσφέρει άλλον έναν ισχυρό ιδεολογικό μηχανισμό αλλοτρίωσης των συνειδήσεων γονιών και μαθητών, ώστε αντί οι τελευταίοι να αγωνίζονται για ένα άλλο Δημόσιο σχολείο, άξιο των πραγματικών αναγκών τους, να υποτάσσονται στην «αέναη» συνέχιση της «φροντιστηροποίησης» (ως σίγουροι «πελάτες») από την αρχή μέχρι το τέλος του 12χρονου σχολείου αφού θα θεωρείται αυτή ως απαραίτητη ανάγκη και υποχρέωσή τους.

Καλούμε την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΘ να εφαρμόσει την κείμενη νομοθεσία με ουσιαστικούς ελέγχους των υπηρεσιών του αλλά και σε συνεργασία με τις υπηρεσίες του ΣΕΠΕ και του ΙΚΑ, να επιβάλλει την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας σε όλες τις άλλες δομές της Ιδιωτικής Εκπαίδευσης.

Για τις επιχειρήσεις που προβάλλουν ότι παρέχουν υπηρεσίες φύλαξης ή/και δημιουργικής απασχόλησης/καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, για παιδιά δημοτικού (ή/και προσχολικής ηλικίας), που δεν εφαρμόζουν κανένα παράλληλο με το δημόσιο σχολείο πρόγραμμα οργανωμένης - φροντιστηριακού τύπου - υποστήριξης και που δεν έχουν κανενός είδους σύνδεση με ΦΜΕ ή/και ΚΞΓ, πρέπει να υπάρξει σαφές νομοθετικό πλαίσιο.

Αφού οι επιχειρήσεις αυτές θα παρέχουν εκπαιδευτικές υπηρεσίες σε παιδιά, θα πρέπει να προσλαμβάνουν εργαζόμενους εκπαιδευτικούς αναγνωρισμένων ειδικοτήτων. Οι όροι

αδειοδότησης και λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων καθώς και το εργασιακό καθεστώς όλων των συναδέλφων σε αυτές τις επιχειρήσεις θα πρέπει να είναι τουλάχιστον ίδια με αυτά που ισχύουν για τα ΦΜΕ και ΚΞΓ (Ν.4093/2012 και Ν.4415/2016).

Καλούμε την πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΕΘ να στηρίξει το ολοήμερο δημόσιο σχολείο με όλες τις αναγκαίες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, δασκάλων και καθηγητών όλων των απαραίτητων ειδικοτήτων (επιστημονικών/τεχνικών/καλλιτεχνικών), με την ουσιαστική επιμήκυνση του ωραρίου μετά το τέλος του κανονικού προγράμματος ώστε να μπορούν οι μαθητές να μελετούν για την επόμενη μέρα στο σχολείο τους μαζί με τους δασκάλους τους και με την δραστική μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη.

Δηλώνουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι θα συνεχίσουμε να μαχόμαστε ώστε ο ΣΕΦΚ να είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης όλων των «τύπων» και για όλες τις ηλικιακές βαθμίδες των μαθητών. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μαζί με όλο το εκπαιδευτικό και εργατικό κίνημα για την κατάργηση της εμπορευματοποίησης των δημόσιων και κοινωνικών αγαθών.